

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Skribenten Nik. Fred. Sev. Grundtvigs Literaire Testamente

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 27. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1827_455-txt-shoot-idm780.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvori feilede jeg da? Naturligviis deri, at jeg ikke saaledes tog Bladet fra Munden for mange Aar siden, og sagde reent ud, hvad jeg vel baade tidsnok og tidt nok, maaskee baade for tidt og for tidlig, slog paa, men immer selv svækkede og fordunklede ved at fortælle mine Præste-Drømme, om Miraklerne der skulde skee ved min Grav, naar mine Been kom til at hvile paa Landsby-Kirkegaarden hos mine Fædres! Vist nok skulde kloge Folk seet, hvad end ikke jeg var blind for, at naar jeg vilde gjort Præste-Brug af min Fortroelighed med Nordens Aand og af min Styrke i Moders-Maalet, da skulde jeg ikke plaget mig selv med at omskabe de gamle Krøniker til maadelige Folke-Bøger, men forlystet mig med at skrive nye Krøniker paa fri Haand, som i det Mindste kunde blevet ti Gange saa livlige, og vilde neppe trængt til de Bog-Lærdes Anbefaling; det skulde kloge Folk seet, og naar de ikke vilde agtet min Selv-Fornæg telse, dog smiilt ad Drømmene, hvormed jeg søgde deels at trøste mig over det i Længden dræbende Arbeide, deels at retfærdiggjøre det i Præstens Øine; men har jeg sagt de Danske Boglærde saa til, at de var endnu mere kortsynede i slige Ting end jeg, saa skulde jeg ogsaa husket det, og ei kyst dem fra de uskyldige Krøniker, der tjener 28bedst hvem der forstaaer at bruge dem, han være Christen eller Hedning, Lærd eller Læg, og bør virkelig, for Øieblikket, kjendes og udbredes af alle Boglærde, i det Mindste hos os, som vil have Deel i den Bog-Reformation, der nødvendig maa lykkes i Norden, eller som, hvis den mislykkedes, tilintetgjorde de Boglærdes sidste, rimelige Haab: af Folket at opdrage sig en Læse-Verden, der kan skatte og bære dem. Jeg veed det nok, at de Boglærde næsten allevegne har sat sig i Hovedet, at det er constitutionelle Forfatninger, som skal forlige dem med Folket, og begeistre Folket for Staten, men det nittende Aarhundredes borgerlige Farcer maae dog vel oplade de Øine, der lukkede sig for det Attendes Tragoedier, og vise de Boglærde, om ikke Andet, saa dog det, at de er saa omtrent tilovers, hvor Generaler, Kjøbmænd, Læger, Procuratorer og Jord-Drotter constituere Folket, aldeles tilovers der, naar Kirke-Baandet mellem lærd Mands Tunge og læg Mands Øre er sønderrevet, Aviser og Politi-Venner Folke-Literaturen.